

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

دستور العمل های OECD جدید برای شرکت های چند ملیتی: بهتر ولی ناکافی

چکیده

این مقاله ی مروری به بررسی این می پردازد که تا چه حدی دستور العمل های OECD برای شرکت های چند ملیتی به عنوان سیستم نظارت جهانی برای MNE عمل می کنند. ما استدلال می کنیم که اگر چه نسخه ی اصلاحی برای 2011 موجب تقویت دستور العمل شده است اما با این حال تا حدودی محدوده ی کوچک آن ، ماهیت اختیاری و پیاده سازی نارضایت بخش آن موجب شده است تا بهره وری مطلوب آن کاهش پیدا کند.

مقدمه

شرکت های چند ملیتی MNE ها نهاد های تولید کننده ی سود می باشند که در تولید کالا ها و خدمات در بیش از یک کشور نقش دارند. در زمینه ی توسعه ی اقتصادی اجتماعی فریند سرمایه گذاری مستقیم خارجی که در آن MNE ها مشارکت می کنند می تواند دارای مزایا و هزینه باشد. از این روی هدف نظارت بر رفتار MNE ها می تواند بهبود مزایای FDI و از همه مهم تر کاهش معایب را در پی داشته باشد. با این حال نهاد های حاکم بر MNE معمولاً ضعیف تر از نهاد های حاکم بر فعالیت اقتصادی جهانی می باشند. برای مثال اگر چه سازمان تجارت جهانی بر تجارت بین الملل و صندوق بین الملل پول نظارت دارد با این حال این همکاری بین المللی در حوزه ی تولید بین المللی وجود ندارد. این وضعیت معمولاً در سیستم های دولتی جهانی دیده می شود که تا حدودی توسط سازمان های همکاری و توسعه ی اقتصادی برای شرکت های چند ملیتی طراحی شده است. مقاله ی حاضر به بررسی این می پردازد که تا چه حدی دستور العمل های OECD برای شرکت های چند ملیتی به عنوان سیستم نظارت جهانی برای MNE عمل می کنند. ما استدلال می کنیم که اگر چه نسخه ی اصلاحی برای 2011 موجب تقویت دستور العمل شده است اما با این حال تا حدودی محدوده ی کوچک آن ، ماهیت اختیاری و پیاده سازی نارضایت بخش آن موجب شده است تا بهره وری مطلوب آن کاهش پیدا کند.

تاریخچه و زمینه

تلاش برای تاثیر گذاري و کنترل رفتار MNE به اواخر 1960 بر مي گردد. براي مثال در 1969 يك هيئتي توسط دبي كل سازمان ملل براي جهت دهی و هدايت شوراي اقتصادي و اجتماعي تشكيل شد كه هدف ان پذيرش يك بيانيه ي مشتركي بود كه مراحل مختلف MNE را در نظر مي گرفت. بر اين اساس MNE ها قادر به تشخيص اهداف توسعه ي کشور های ميزبان و اهداف شناسايي شده توسط خود کشور ميزبان بودند. اگر چه امروزه اين مسئله بديهي به نظر مي رسد اما گاهي اوقات در مراحل مختلف مي تواند اشكار باشد. در اواخر 1970 ميلادي تحت حمايت کنفرانس سازمان کنفرانس توسعه و تجارت سازمان ملل توجه زيادي به اثرات شيوه های تجاري و کسب و کار محدود کننده بر روی فرايند توسعه ي کشور های ميزبان شد. اين مسئله منجر به برگذاري کنفرانس 1980 سازمان ملل در خصوص عمليات محدود کننده ي کسب و کار و مجموعه اصول و قواعد شد. در عين حال مسئله ي مناظره وجود داشت كه ايا دستور العمل ها بايستي اجباري باشند و يا اختياري و در نهايت تصميم گرفته شد كه ملاحظات مربوط به قوانين ملي نيز توسط احزاب بين المللي تايد شود و اين تصميم بر اساس دستورالعمل OECD بود.

هيئت ديگر توسط دبير كل سازمان ملل در 1972 در پاسخ به اثر MNE بر سياست های کشور ميزبان تشكيل شد. بر اساس يافته های اين هيئت دبير كل سازمان ملل گزارشي را ارائه کرد كه در ان مسائل کشور ها بيان شده بود و نتيجه اين شد كه كد رفتاري جامع MNE بايستي تهيه شود. اين فرايند منجر به تاسيس كميسيون همكاري های فرا ملي سازمان ملل در مركز همكاري های فرا ملي سازمان ملل شد. اين نهاد ها همگي شروع به مذاكره در مورد كد رفتاري MNE چند جانبه کردند. اين كد يك سري مسئوليت هايي براي تك تك اعضا ارائه مي كند كه همسو با فعاليت های MNE با اهداف توسعه اي بوده و عدم مداخله ي MNE را در امور سياسي کشور ها بيان مي كند و يا MNE بايستي به راهبرد های فرهنگي در کشور ميزبان احترام بگذارد. اين كد همچنين شامل مفاد ضد فساد و ضد اختلال از قرار داد بر اساس شيوه های کسب و کار محدود کننده است با اين حال هنوز يك اختلاف در خصوص مسئله ي انتقال تکنولوژی مذاكره ي دارايی های خارجي و اين كه ايا شرکت های دولتي بايستي به

صورت MNE در نظر گرفته شوند و یا نه وجود دارد. علی رغم برخی پیشرفت ها و تلاش های مهم برای موفقیت کد در جایگزینی قرار داد معمولاً این جلسات سخت و کسل کننده شدند.

با گذشت زمان بسیاری از چارچوب های فعلی مربوط به استانداردها مربوط به FDI به سیاست های کشور میزبان پرداخته و توجه زیاد سرمایه گذاران را به خود جلب کرده است. این استانداردها اغلب به صورت معاهدات سرمایه گذاری دو جانبه تنظیم می شوند که توسط کنفرانس تجارت و توسعه ی سازمان ملل توسعه یافته اند. BIT ها معمولاً رشد زیادی در طی زمان داشتند و از 1990 از 400 به 3000 در 2015 رسیدند. به گفته ی اندرسون اهمیت معاهدات سرمایه گذاری پس از جنگ جهانی دوم به طور قابل توجهی تغییر پیدا کرد و آن ها بسیاری از حقوق و مصونیت های افراد و جوامع را در کشور ها تغییر دادند. این تاکید بر BIT ها به جای چند ملیتی حاکمیت MNE بسیار مهم بوده و کشور ها را ملزم به نظارت بر MNE می کند.

دستور العمل های OECD

در 1976 OECD دستور العمل های OECD را برای نهاد های چند ملیتی پذیرفت که یک چارچوبی برای مکانیسم قانونی و الزام آور جهت کمک به اجرای قوانین اخلاقی و ایمنی است. رویکرد غیر الزام آور معمولاً به صورت تعامدی بوده است زیرا هدف دستور العمل معمولاً به صورت قانونی نبوده است و تنها ارائه ی راهنمایی بوده است. نسخه ی 1976 افزایش این دستور العمل به صورت پیوست بیانیه ی OECD سرمایه گذاری سازمان ملل و شرکت های چند ملیتی در نظر گرفته شد و متشکل از MNE ها بود.

نسخه ی 2000 دستور العمل بسیار مهم بود. نسخه ی 2000 مربوط به نگرانی های مربوط به حقوق بشر توانمند سازی محلی و روابط کار، محیط زیست و بهداشت، نظارت بر شرکت ها و تکنولوژی فرایند بود. این نسخه در پیوست خلاصه سازی شده است. ارزیابی اصلاحات 2000 توسط مورای 2001 نشان داد که دستور العمل اصلاح شده یک چارچوب مکمل مهم برای استانداردهای نیروی کار در سازمان جهانی کار بوده و یک نقطه ی مرجع برای گروه های مربوط به رفتار MNE است. این علاوه بر G-8 و سایر مفاد مربوطه به تعیین یک دستور العمل کلی کمک کرده است. نسخه ی اصلاحی سال 2000 قابل تعمیم به عملیات MNE در خارج از کشور های OECD است.

اگر چه نسخه ی 2000 به صورت غیر الزام اور بوده است دو پیشرفت مهم منجر به کاربرد در این صورت وجود داشته است. معمولا دستور العمل های سال 2000 بر اساس مکانیسم های پیاده سازی نقاط ارتباط ملی بوده است که به صورت بخشی از دستور العمل 1979 در نظر گرفته شد. به این ترتیب این کسب و کار ها همراه با سازمان های مردم نهاد از این دستور کار استفاده کرده اند. دوما در سال 2006 OECD ابزار آگاهی از خطر را برای شرکت های چند ملیتی در مناطق نظارتی ضعیف در نظر گرفت. این مسائل مربوط به نکات ارائه شده توسط موری 2001 است که در دستور العمل های کلی جهانی این استاندارد ها ی کار ILO در نظر گرفته شده است و بسیاری از MNE ها در محیط هایی کار می کنند که ساختار کلی نظارت ضعیف است در نتیجه این دستور العمل ها جایگزین استاندارد های ILO شده اند.

دستور العمل های 2011

جدید ترین اپدیت از دستور العمل های OECD در 2001 بوده است و این نسخه ی جدید معمولا در پیوست نیز دیده می شود. همان طور که در پیوست دیده می شود دستمور العمل ها از 11 تا 15 هستند. این دستور العمل ها به صورت توصیه ها و استاندارد ها و اصول غیر الزام اور توسط OECD در نظر گرفته شده اند. اگر چه دستور العمل های 2011 در MNE غیر الزام اور هستند کشور های استفاده کننده از تعهدات الزام اور برای پیاده سازی ان ها معمولا به ان پایبند بودند.

نماینده ی ویژه ی سازمان ملل در زمینه ی حقوق بشر و شرکت های فرا ملی بیشتر پیشنهاد کرده است که حقوق بشر بایستی یک فصل مجزا را در چارچوب دستور العمل ها داشته باشند. این نگرانی حل شده است. دومین دستور العمل نسخه ی 2000 احترام به حقوق بشر در فعالیت های متناسب با ملزومات و تعهدات بین المللی گنجانده شده است. این به صورت احترام به حقوق بین المللی به دست می آید. شناخته شده ی افراد تحت تاثیر این فعالیت ها اصلاح شده است. با این تغییر نسخه ی 2011 دارای ابهام کمتری است ابدیت 2011 یک ریسک مبتنی بر روش هوشمندانه را برای شناسایی و اصلاح نقض حقوق بشر در نظر گرفته است.

رویکرد مبتنی بر ریسک در دستور العمل های 12 و 13 در نظر گرفته شده است. در واقع توصیه های دستور العمل ها قابل تعمیم به اقدامات MNE و شرکای کسب و کار بوده و MNE می تواند در اصل مسئول نقض بخش های مختلف حقوق بشر باشد که در مسیر صحیح قرار دارد.

NCP های قبلا بحث شده معمولا بخشی از نسخه ی 2011 دستور العمل هستند و در برخی از ناظران پیشنهادی کنند که دستور العمل ها در برخی کشور ها الزام آور هستند. این سند بیان می کند که دولت های متعهد به دستور العمل ها معمولا ان ها را اجرا می کنند و افراد را تشویق به استفاده از ان می کند. ان ها یک سری نقاط تماس ملی را ایجاد کردند که موجب بهبود دستور العمل شده و انجمنی را برای بحث در مورد همه ی موارد مربوط به ان ایجاد می کند. دستور العمل پاسخ NCP را به سایر NCP ها و جوامع کسب و کار، سازمان های کار و سازمان های مردم نهاد و غیره ابلاغ می کند .

اگر چه NCP ها معمولا در حل مشکلات و نگرانی ها اهمیت دارند با این حال یک سری اشکالاتی دارند. اولاً ان ها فاقد ساختار استاندارد هستند و شیوه ی پیاده سازی این استاندارد ها نیز در ان ها زیر سوال رفته است. این منجر به بروز مشکلات زیاد NCP با درجات مختلف کارایی شده است. دوماً NCP ها معمولا منابع کافی و ظرفیت انجام وظایف خود را ندارند . اگر چه فرایند NCP به طور کلی الزام آور است با این حال هیچ گونه حاکمیت حقیقی برای اطمینان از این وجود ندارد که دولت ها رفتار MNE را در دستور العمل ها اجرا کنند.

به هر طریق حقوق بشر و مسائل NCP بایستی بر اساس دستور العمل های 2011 باشند. بین 2001 و 2011 5 مورد مربوط به مساوول حقوق بشر وجود داشت از 2011 تا 2015 73 نقض حقوق بشر وجود داشت اگر چه هنوز هیچ شواهد مربوط به کارایی فرایند NCP در حوزه ی حقوق بشر وجود ندارد ولی تغییرات معنی داری رخ داد.

محدودیت ها و مزایا

گولدین و رینرت 2012 در مقاله ی خود در مورد نقش FDI و MNE در فرایند توسعه ی جهانی بر لزوم دستور العمل های الزام آور برای رفتار MNE تایید کردند. به طور مشابه اندرسون 2009 بر یک چارچوب حقوقی الزام آور در این زمینه اشاره کرده است. دستور العمل های OECD بیانگر یک کد غیر الزام آور و جامع رفتاری برای رفتار

Mne ها در یک سری زمینه ها می باشد. اگر چه اغلب توسط OECD به صورت چند جانبه تعریف می شود ولی ان ها معمولا کمتر از چند جوانب دارند یعنی ان ها قابل تعمیم به یک سری کشور های موافقت کننده هستند. ماهیت غیر الزام اور ان ها محدود به مطلوبیت دستور العمل است ولی مطلوبیت کم نیز می تواند مطلوبت باشد و محدوده ی این دستور العمل ها می تواند مفید باشد.

نسخه ی 2011 دستور العمل ها معمولا موجب حفظ ماهیت چند جانبه و غیر الزام اور به نسخه ی 2000 شده است. اگر چه تغییرات جدید بایستی در نسخه ی 2000 پوشش داده شود با این حال روش اجرا هنوز مشکل دارد سیستم NCP به دلیل قدرت اجرایی پایین در خصوص NCP ها و شیوه ی انجام کار محدودیت دارد. اگر چه ان ها پیشرفت کمی را در نسخه ی 2000 داشته اند با این حال جامعه ی سیاست بین المللی نتوانسته است دستور العمل ها را از نظر شکل الزامی در نظر بگیرد و محیط قانونی برای MNE ها به شدت ناقص بود.

تقریبا ساختار کامل WTO در کشور های عضو به دلیل مکانیزم حل اختلاف آن الزام اور می باشد. ساختار متناقض IMF و بانک جهانی نیز الزام زیادی را در خصوص رسیدگی به مشکلات مختلف نظیر وام و خدمات وام را ارائه می کند. با توجه به اثرات فراگیر FDI بر روی ابعاد مختلف فرایند توسعه (حقوق بشر، کار و دستمزد، رقابت، آموزش، توسعه ی فناوری، تعادل تراز پرداخت، سلامت، محیط زیست و فرهنگ و سیاست)، منطقی به نظر می رسد تا یک سیستم حاکمیتی الزام اور را برای رفتار MNE انتظار داشت. اگر چه دستور العمل 2011 نسبت به نسخه های قبلی بهبود یافته است با این حال ان ها هنوز خوب نیستند. انتظار منطقی برای نظارت جهانی قوی MNE ها هنوز برآورد نشده است.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی